

מרילין מונרו:

המיתוס חי לנצח

ב־5 באוגוסט 1962 התאבדה מרילין מונרו. זה היה סוף עצוב של ילדה בלתי־חוקית, שענתה לשם נורמה ג'ין והפכה נושא אהבתם של מיליונים, מיפאן ועד תורכיה, מאמריקה ועד קוריאה. כמו כל מיתוס, לא הספיקה מריין לזין לחיות גם אחרי מותה. מדי שבוע בשבוע מתגלות ברחבי העור־לם, בעיתונות או באלבומי־צלמים, תמונות שלא פורסמו מעולם, או תמונות המגלות צד חדש באגדה הנצחית. ואם עדיין עולה לקברה בעלה הרומנטי ג'ו דמאגיו (בת־מונה מימין), שלמעשה היה נשוי לה במשך שנה אחת, ומניח עליו דרך קבע שושנים אדומות, ואין שחקנית שלא מנסה להתמודד עם דמותה הסרגית של מגי, במחזהו של הבעל האחרון, ארתור מילר (בתמונה התחונה משמאל), הרי בא סירטו האחרון של הבמאי ביי לי ויילדר „פדורה” ומוסיף להוות תזכורת לדמותה. ויילדר (עם מרילין בתמונה העליונה משמאל) אינו אומר מפורשות שסירטו מקפל בתוכו את הטרגדיה של מרילין מונרו ופרטי הסיפור אינם תפורים לפי מידותיה. אבל ויילדר, שהעי־רץ את מרילין ושיכנע אותה להיר־פיע אצלו בתפקיד חייה ב„חמים וטעים”, מצדיע דרך „פדורה” ל־מיתוס שלה, הממשיך לחיות.

